

288
1/688

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΤΡΥΦΩΝΟΣ

ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ

X 1040
•
ΒΥΤΙΝΗΣ-

ΑΔΕΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εκδόσμενη τὰ νῦν πρῶτον

μετὰ συντόμου ἱστορικῆς προεισαγωγῆς

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΒΥΤΙΝῃ ΣΧΟΛΗΣ.

•
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

(Ὅδὸς Ἁγίου Νικολάου Ῥαγκαλιᾶ. ἀριθ. 1002.)

—
1853.

ΤΗ:

ΙΕΡΑ ΜΝΗΜΗ

ΤΩΝ

ΛΟΙΔΙΜΩΝ ΠΡΩΤΩΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΒΥΤΙΝΗ ΣΧΟΛΗΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΔΑΝΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ

Οι εγγνώμονες απόγονοι
τῶν μεθητῶν αὐτῶν.

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ὀλόκληρον εὐκλεῶς σχολαρχήσαντες τῆς ἐν Βυτίῃ πάλαι ποτὲ μὲν λαμπρᾶς καὶ νῦν ἔτι ἀχμαζούσης Ἑλληνικῆς σχολῆς μακάριοι ἱεροδιδάσκαλοι Δανιὴλ καὶ Παρθένιος συνέταξαν τὴν Ἱερὰν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος, ἧτις καθιερωθεῖσα ψάλλεται ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος εἰς τὸν ἐν Βυτίῃ ἱερὸν Ναόν, τὸν τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου, πανηγυριζομένου κατ' ἔτος μεγαλοπρεπῶς, καθὼς προστάτου τῆς πόλεως.

Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοι διαφορῶν γειτνιαζουσῶν τῇ Βυτίῃ πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωριῶν ἤρξαντο πανηγυρίζειν τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου, καὶ ψάλλειν ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς τὴν προμνησθεῖσαν χειρόγραφον ἀκολουθίαν, ἐνομίσαμεν λυσιτελὲς ἵνα ἐκδώσωμεν ταύτην διὰ τοῦ τύπου.

Πρὶν δὲ ἢ προβῶμεν εἰς τὴν τύπωσιν τοῦ εἰρημένου χειρογράφου ὑποβάλλομεν αὐτὸ εὐσεβάστως ὑπ' ὄψιν τῆς Ἱερᾶς

Συνόδου, και παρακαλοῦμεν αὐτὴν θερμῶς ὅπως, μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἐπεξεργασίαν, εὐαρεστουμένη ἐπιτρέψῃ ἡμῖν τὴν ἀνήκουσαν ἄδειαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4. Μαρτίου 1853.

Εὐπειθέστατοι

Κ. Λαμπρυνόπουλος, Ι. Τ. Οικονομίδης, Π. Δ. Ταγκόπουλος,
Γ. Ν. Θεοφιλόπουλος.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς ἐπετρέπη μὲν ἡ αἰτηθεῖσα ἄδεια τῆς τυπώσεως ἀφ' οὗ προηγουμένως ὁ πρωτοψάλτης τῆς καθεδρικῆς Ἐκκλησίας καὶ καθηγητῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς Κ. Ζαφείριος Α. Ζαφειρόπουλος, πρὸς ὃν ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ ἐπιθεώρησις τῆς ἀκολουθίας, εὔρε ταύτην σύμφωνον πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, ἐκρίθη δὲ καταλληλότερον νὰ συμπεριληφθῇ ἐν τῇ ἀνεκδότῳ ταύτῃ ἀκολουθίᾳ ἐκ μὲν τοῦ μηναίου ὁ προεόρτιος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου κανὼν, ἐκ δὲ τοῦ Εὐχολογίου ἢ τοῦ Ἁγίου Εὐχῆ.

ΠΡΟΕΙΣΑΓΩΓΗ.

ῬΗΣΚΕΙΑ καὶ παιδεία ὑπῆρξαν αἱ δύο ἀχώριστοι ἀρωγαὶ καὶ προστάτιδες καὶ σώτειραι τοῦ ἔθνους ἐν διαστήματι τεσσάρων ἑκατονταετηρίδων. Ὅπου βλέπεις ἐνεργῶσαν τὴν μίαν, δυσκόλως δὲν θέλεις εὐρεῖ συμπαρομαρτοῦσαν καὶ τὴν ἑτέραν. Ἱερεῖς διέπρεπον ὡς διδάσκαλοι, καὶ διδάσκαλοι ὡς ἱεροκήρυκες ἢ ἐκκλησία ἴδρυν ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα ἠμιλλῶντο περὶ τὴν κραταίωσιν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πίστεως. Ὅθεν εἰς οὐδένα Ἑλληνα ἀναγνώστην θέλει φανῆ παράδοξον, ὅτι περὶ τῆς ἐν Βυτίνῃ σχολῆς ἐπεχειρήσαμεν νὰ εἴπωμεν ολίγας τινὰς λέξεις, ἐν προομιῳ τῆς τοῦ τροπαιούχου μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος, τοῦ πολιούχου καὶ προστάτου Βυτίνης, ἀκολουθίας, τὴν ὁποίαν γενναῖοι συνδρομηταί, ζήλω θεῖῳ κινούμενοι, προσθυμήθησαν νὰ ἐκδώσωσιν ἤδη εἰς φῶς, θεωροῦντες, ὅτι, τὰ πρὸς δοξολογίαν, καὶ ὕμνον, καὶ ἔπαινον τῶν τε ἀρετῶν καὶ θαυμάτων τοῦ παμμάκαρος τούτου ἐλλείπουσιν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας εἰθισμένα βιβλία τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ἔφεραν ἐκ Σμύρνης εἰς Βυτίαν χειρόγραφον οἱ πρῶτοι τῆς σχολῆς ἐκείνης διδάσκαλοι ἢ σχολὴ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς κυριωτάτους προστάτας ἔσχε τοὺς τῆς ἐκκλησίας ποιμενάρχας. Ἦτε δὲ σχολὴ καὶ ἡ ἐκκλησία τὴν αὐτὴν ἔπαθον ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος καταστροφὴν καὶ συγχρόνως

σχεδόν ἀνωκοδομήθησαν μετὰ τὸν ἀγῶνα· ὥστε ἡ τύχη αὐτῶν διατελεῖ ἀναποσπάστως ἡνωμένη.

Βυτίνα, πρωτεύουσα τοῦ Δήμου Νυμφασίας, κειμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Θαυμασίου (Πατερίτζα) παρὰ τὴν ἀρχαίαν πόλιν Μεθύδιον (α) εἶναι μία τῶν παλαιῶν καὶ μεγάλων κωμοπόλεων τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Πελοποννήσου ὑψουμένης ἐπαρχίας Γορτυνίας· ὑπερέχουσα μὲν ἀπασῶν διὰ τὸ πεδινὸν καὶ εὐχραές τῆς τοποθεσίας, ἐρίζουσα δὲ πρὸς τὴν ἐπιφανεστέραν τῶν λοιπῶν Δημητσάναν διὰ τὸν πρὸς τὴν παιδείαν ζῆλον καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῆς ἀναδειχθέντας ἐπίσημους ἀνδρας· διότι εἶναι μὲν ἡ ἐν Δημητσάνῃ σχολὴ κατὰ τινὰς ἐνιαυτοὺς προγενεστέρα τῆς ἐν Βυτίνῃ, ἀνατρέχουσα μέχρι τοῦ 1769 ἔτους· ἀλλὰ, διὰ τὴν συμβῆσαν τότε πρώτην ἐπανάστασιν τῆς Πελοποννήσου καὶ τὰς ἐπελθούσας ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν Ἀλβανῶν συμφορὰς, ἡ σχολὴ ἐκείνη διελύθη σχεδόν ἅμα ἰδρυθεῖσα καὶ δὲν συνέστη αὖθις εἰμὴ περὶ τὸ 1780 ἔτος, ὅτε συνέστη καὶ ἡ ἐν Βυτίνῃ καὶ ἠνωκοδομήθη τὸ πρῶτον καὶ ἀρχαῖον αὐτῆς κατάστημα· ὥστε δικαίως δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι σύγχρονα τὰ δύο ταῦτα παιδευτήρια, τὰ καὶ ἀρχαιότατα, πρὸ δὲ τῆς ἐπανάστασεως, καὶ ἐπισημότατα ἀπάσης τῆς χερσονήσου.

Πρῶτοι τῆς ἐν Βυτίνῃ σχολῆς διδάσκαλοι ὑπῆρξαν οἱ ἐκ Δημητσάνης μὲν ὀρμώμενοι, ἐν Σμύρῃ δὲ παιδευθέντες ἀοίδιμοι μοναχοὶ καὶ αὐτάδελφοι· Δ α ν ι ἦ λ καὶ Π α ρ θ ἔ ν ι ο ς, οἵτινες, ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα περίπου ἐνιαυτῶν, δὲν ἔπαυσαν ἀόκνως καὶ ἀφιλοκερδῶς παραδίδοντες αὐτόθι τὰ τε ἱερά καὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα. Σώζεται δὲ Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν συγγιλιῶδες ἐν Μεμβράναις γράμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Καλλινίκου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1804 ἐκδοθὲν, εἰς τὸ ὁποῖον καταφαίνονται καὶ ὁ πρὸς τὴν παιδείαν ἔρως καὶ ζῆλος τῶν Βυτινιωτῶν, καὶ οἱ καρποὶ τοὺς ὁποίους εἶχεν ἤδη παρα-

(α) Ὅρα Πaus. Ἀρκαδικά.

γάγει ἡ σχολὴ αὐτῶν οὐ μόνον ὡς πρὸς τὴν ἰδίαν κωμόπολιν, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας τῆς Πελοποννήσου χώρας· ἐτι δὲ δηλοῦται καὶ ἡ περιουσία τῆς σχολῆς, καὶ τίνες μὲν ἦσαν οἱ ἐπιτόπιοι ἐπίτροποι αὐτῆς, τίνες δὲ οἱ ἐν τῇ βασιλευούσῃ ἔφοροι καὶ ἐπιστάται. Ὅθεν δὲν ἐνομίσασμεν ἀπο σκοποῦ νὰ μεταφῶμεν ἐνταῦθα ἐπὶ λέξεως τὸ ἐπίσημον ἐκεῖνο ἔγγραφο.

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΛΕΓΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Τῶν πρὸς τὴν κοινὴν τοῦ ἡμετέρου γένους σφαιροειδῶν τελειότητα, αὐξήσιν τε καὶ ἐπίδοσιν ἐν πάσῃ τῇ ἀρετῇ καὶ εὐπαιδευσίῃ, τὸ πρῶτον μάλιστα, καὶ ἀναγκαῖον τῶν θεαρέστων ἔργων, καὶ ἐπιτηδευμάτων διατελεῖ ἡ μάθησις καὶ παιδεία τῶν γραμμάτων. Αὕτη γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν κοσμεῖ, καὶ τὸν νοῦν τελειοῖ, καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀμαθείας τὸν ἄνθρωπον ἀπαλλάττει, δίκην φωτὸς χειραγωγοῦσα, καὶ πρὸς πᾶσαν πνευματικὴν ἐπίδοσιν ποδηγετοῦσα, καὶ καταρτίζουσα, καὶ ἀπροσκόπτως βαίνειν διδάσκουσα, κατὰ τὸ ἱερὸν εὐαγγελικὸν λόγιον, « Ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. » Ἐπειδὴ ἡλιακῶ φωτὶ παρωμοῖεται τὸ τῆς παιδείας θεοδώρητον χρῆμα, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων τῇ ἰδίᾳ φωτοδοσίᾳ καταλάμπουσα, οὐ μόνον πρὸς τὴν τῶν ἐγκοσμίων πραγμάτων ἐπιστήμην καὶ ὄνησιν διανίστησιν, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον καὶ εἰς τὰ θεῖα κάλλη ἀναπτεροῖ, τὰς πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῆς ὄντως θεοσοφίας, καὶ τὴν μελέτην τῶν θείων γραφῶν, ὡς δυνατὸν ἀνθρώπῳ ῥᾶστα ἀπεργάζεται. Λύχνος γὰρ τοῖς ποσίμου ὀνόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τοῦ ἱεροφάλτου Δαβὶδ ἀνακηρύττει τρανώτατα. Ἀνάγκη οὖν πᾶσα τοὺς εἰς αὐτὴν ἀναχθῆναι ἐφοιμένους, παιδείας καὶ μα-

θήσεως ἐγκρατεῖς γενέσθαι ταύτην δὲ καρταρτίζει ἡ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων διδασκαλία καὶ μάθησις, διὰ γὰρ ταύτης καὶ τῶν θείων μαθημάτων ἀντέχεσθαι δύνανται οἱ ἑρασταὶ τῆς ἰδίας τελειότητος, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, διά τε τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς, καὶ τῶν διερμηνευόντων αὐτὴν πνευματεμοφόρων διδασκάλων, καὶ ἁγίων πατέρων εὐθυβόλως ἀνάγονται. Διὸ καὶ ὅσοι συμπράττουσιν εἰς τὸ θεόδοτον τοῦτο τῆς παιδείας ἔργον ὡς τὴν προκοπὴν καὶ τελειότητα τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν ἐπιποθοῦντες καὶ εἰς αἰσίαν ἔκβασιν ἀγαγεῖν σπεύδοντες, μεγάλων μισθῶν παρὰ Θεοῦ ἐπάξιοι κρίνονται, καὶ θαυμάζονται, καὶ εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις ἐκκλησιαστικαῖς καταπλουτίζονται, ἀλλὰ καὶ τῆς ἡς ἐπιδέονται ἐπισυστάσεως ἐκκλησιαστικῆς προνοίας μετ' εὐμενείας ἀπολαμβάνουσιν. Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ κατὰ τὴν Κωμόπολιν Βυτίναν τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἐπαρχίας Δημητζάνης, οἱ ἐκεῖ κάτοικοι εὐλογημένοι χριστιανοί, θείου ζήλου ἐμφορούμενοι, συεστήσαντο κοινὰ σχολεῖα, οὐ μόνον τῶν Ἱερῶν Γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ πρὸ χρόνων ἰδίους ἀναλώμασιν ᾠκοδόμησαν, καὶ ἐκ συνεισφορᾶς ἐλέους αὐτῶν, καὶ ἄλλων γειτνιαζόντων φιλομούσων, καὶ φιλοκάλων χριστιανῶν, εἰς προῖκα οἰονεῖ καταβλήθησαν χρήματα, καὶ ἀφιερῶματα ἀμπελώνων τε καὶ ἀγρῶν, ἐπὶ συστάσει τε καὶ διαμονῇ, καὶ αὐξήσει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ τῶν Διδασκάλων τούτων δὲ τὴν διεξαγωγὴν βουλομένη ἡ Ἐκκλησία καταμαθεῖν, ὡς διὰ προνοίας αὐτῆς καὶ προτροπῆς συσταθέντων, διωρίσατο ἑταστάς ἐν φόβῳ Θεοῦ, τοὺς θεοφιλεστάτους, τὸν τε Κυριάρχην αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀρχιεπίσκοπον Δημητζάνης Φιλόθεον, καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Ἀμυκλῶν καὶ Τριπολιτζᾶς Κύριον Νικηφόρον, ἀπελθεῖν καὶ ἀνερευνηῖσαι μετ' ἐπιμελείας τὰς περὶ αὐτῶν γιγνομένας οἰκονομίας, καὶ τὴν πρόοδον καὶ καρποφορίαν ὅτινες, κατὰ τὴν ἔγγραφον Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν ἐπιταγὴν, ἀπελθόντες ἐξιχνίασαν τὰ περὶ τῶν σχολῶν αὐτῶν, καὶ ἀνήγα-

γειλαν ἐξηκριβωμένως ὅτι θεία συνάρσει συνίστανται, καὶ οἱ ἐν αὐταῖς διωρισμένοι Διδάσκαλοι ἐπιμαλῶς παραδιδούσι, καὶ διδάσκουσι τοὺς κατ' ἔρωτα παιδείας φοιτῶντας μαθητὰς, οὐ μόνον τοὺς αὐτόχθονας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑτερόχθονας, καὶ διεσάφησαν δι' ἰδίου καταστήχου τὰς κατὰ διαφόρους καιροὺς διδομένας παρὰ τῶν φιλομούσων καὶ φιλελεημόνων φιλογενῶν χριστιανῶν, ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν, ἐλεημοσύνας εἰς αὐτὰ τὰ σχολεῖα καὶ τὰ ἀφιερωθέντα κτήματα καὶ ὑποστατικά, ἀμπελώνας, καὶ ἀγροὺς, καὶ ἡ ποσότης τῶν καταβληθέντων μέχρι τοῦδε χρημάτων εἰσὶν ἐξ χιλιάδων, καὶ ἑκατὸν γρόσια, ἅτινα ἀπετέθησαν διὰ χρεωστικῶν ὁμολογιῶν εἰς τὸ κοινὸν τῆς αὐτῆς Κωμοπόλεως Βυτίνης, ὡς μᾶλλον ἀσφαλές ἐπὶ συμπεφωνημένῳ τόκῳ, ὅπως ἐξ αὐτῶν δίδεται, καὶ πληρῶται ὁ συμφωνηθεὶς τοῖς Διδασκάλοις μισθὸς ἐτησίως, τῷ τε πρώτῳ, καὶ δευτέρῳ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, ὡσαύτως καὶ τῷ παιδαγωγῷ τῶν κοινῶν ἱερῶν γραμμάτων, ἔχῃσι δὲ λαμβάνειν κατ' ἔτος, καὶ δύο πτωχοί, καὶ ἄποροι τῶν μαθητῶν, τῶν εὐδοκιμούντων, τὰ ἔξοδα τῆς ζωτροφίας αὐτῶν, καὶ τὰ πρὸς ζωάρχειαν ἀναγκαῖα, κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν κατὰ καιροὺς ἀφιερωσάντων, καὶ βοηθησάντων τοῖς κοινοῖς τούτοις σχολείοις. Ταῦτα δὲ τὰ ἔγγραφα, ὑπογεγραμμένα ὄντα παρὰ τῶν ρηθέντων συναδελφῶν Ἀρχιερέων, καὶ τῶν Προεστώτων καὶ Προκρίτων τῆς ρηθείσης Κωμοπόλεως Βυτίνης, ἐμφανισθέντα ἄρτι ἡμῖν συνοδικῶς, καὶ ἐξ αὐτῶν πληροφορηθέντες τὰς ἐν φόβῳ Θεοῦ, καὶ ἐπ' ἀκριβείας ἐξετάσεις, καὶ τὰς διαιτήσεις, ἐγνωμεν γνώμη κοινῇ, καὶ Συνοδικῇ, ἐπινεῦσαι πρὸς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν θερμῶς ἐξαιτουμένων διορισθῆναι ἐν αὐτοῖς τοῖς σχολείοις, πέντε ἐπιτρόπους, τοὺς χρησίμους ἐκ τῆς αὐτῆς Κωμοπόλεως, τὸν τε Κύριον Παναγιώτην Παπαθεοδωρόπουλον, τὸν Κύριον Ἀθανάσιον Μαλαβιτόπουλον (α), τὸν Κύριον Ἀναστάσιον Νικολόπουλον, τὸν

(α) Τὸν καὶ Τάγκαν ἐπονομαζόμενον Σ. Ε.

Κύριον Ἰωάννην Ἀλεβιζόπουλον, καὶ τὸν Κύριον Εὐθύμιον Ταμπακόπουλον, καὶ τρεῖς ἐφόρους καὶ ἐπιστάτας, ἐνταῦθα ἐν τῇ Βασιλευούσῃ, τοὺς τιμιωτάτους, τὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Παπαρρήγόπουλον, τὸν Κύριον Γεώργιον Ταμπακόπουλον, καὶ τὸν Κύριον Ἰωάννην Βαρβάτην, ἵνα διὰ τῆς θεοφιλοῦς αὐτῶν προστασίας τε καὶ ἐπιτροπῆς καλῶς ἔχωσι διεξαγόμεναι αὐταὶ αἱ κοιναὶ σχολαί, καὶ ἐπικυρωθῆναι διὰ Πατριαρχικοῦ ἡμῶν καὶ Συνοδικοῦ Σιγγιλιώδους ἐν μεμβράναις γράμματος, ὥστε εἶναι, καὶ λέγεσθαι, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεισθαι, κατὰ Πατριαρχικὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν, καὶ Ἐκκλησιαστικὴν ἀντίληψιν, κοιναὶ Σταυροπήγια σχολεῖα, ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ προστασίαν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίᾳ, ἅτε δὴ καὶ τοῦ ἐμφανισθέντος ἡμῖν ἐνυπογράφου καταστίχου καταγραφέντος ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ αὐτῆς Ἱερῷ Κώδικι. Τοῦτου χάριν καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων Ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα αἱ ῥηθεῖσαι σχολαὶ τῆς Κωμοπόλεως ταύτης Βυτίνης τῶν τε ἱερῶν γραμμάτων, καὶ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων, ὑπάρχωσι κοιναί, καὶ παρὰ πάντων γνωρίζωνται, καὶ λέγωνται Πατριαρχικαὶ καὶ Σταυροπηγιακαί. Ὅτε δὴ οὖσαι ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ ἀντίληψιν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Ἀποστολικοῦ τε καὶ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, διεξαγόμεναί τε καὶ κυβερνώμεναι διὰ τοῦ ἐνθέου ζήλου, καὶ τῆς σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας τῶν ἀνωτέρω ὀνομαστῶν εἰρημένων πέντε ἐπιτρόπων, καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀποκατασταθέντων τριῶν τιμιωτάτων ἐφόρων, καὶ ἐπιστατῶν, καὶ τοῦ κατὰ καιρὸν Κυριάρχου τῆς Ἐπαρχίας ταύτης Θεοφιλεστάτου Ἀρχιεπισκόπου Δημητζίανης, οἵτινες ὀφείλουσιν οἰκονομεῖν ἐν φόβῳ Θεοῦ τὰς προσόδους αὐτῶν καὶ δαπάνας, καὶ πληροῦν εὐχαρίστως τῷ πρώτῳ διδασκάλῳ, καὶ τῷ ὑποδιδασκάλῳ, καὶ τῷ παιδαγωγῷ τοὺς συμφωνηθέντας ἐτησίους μισθοὺς ἀνελλιπῶς, ὡσαύτως καὶ τοῖς δυσὶν ἀπόροις καὶ ἐπιμε-

λουμένοις μαθηταῖς, κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν ἀφιερωσάντων, καὶ σπουδάζειν ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὰς πρὸς βελτίωσιν καὶ αὐξήσιν τῶν χρημάτων, καὶ κτημάτων, καὶ ἀφιερωμάτων αὐτῶν τῶν σχολείων, καὶ τὴν πρόοδον καὶ προκοπὴν τῶν διδασκομένων μαθητῶν ὡσαύτως καὶ οἱ διδάσκαλοι φροντίζειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι ἀόκνως τῆς παραδόσεως καὶ διδασκαλίας πρὸς τοὺς φοιτῶντας μαθητάς. Διοριζόμεθα δὲ διαμένειν τὰ καταβληθέντα χρήματα αὐτῶν τῶν σχολείων εἰς τὸ κοινὸν τῆς κωμοπόλεως ταύτης Βυτίνης διὰ κοινῶν ἐνυπογράφων χρεωστικῶν ὁμολογιῶν σὺν τόκῳ, ἧτοι τὰς ἐξ χιλιάδας, καὶ ἑκατὸν γρόσια, τὸ κεφάλαιον, ἀνεκποίητα καὶ ἀναφαίρετα, ὡς ἐν ἀσφαλείᾳ ἐναποθευμένα, καὶ πληροῦν τὸν συμφωνηθέντα ἐτήσιον τόκον ἀναντιρρήτως καὶ ἀνελλιπῶς, ὡσαύτως καὶ τὰ ἀφιερωθέντα κτήματα, ἧτοι τοὺς ἀγροὺς, καὶ ἀμπελῶνας, ἀναπόσπαστα, καὶ ἀκαταπάτητα παρ' οὐδενός, ἀλλὰ μόνῃ τῇ πιστῇ οἰκονομίᾳ τῶν αὐτόθι διωρισμένων εἰρημένων πέντε ἐπιτρόπων οἰκονομούμενα καὶ διεξαγόμενα, λαμβανόντων ἐλευθέρως τὰ ἐξ αὐτῶν γεννήματα καὶ τὰς ἐπικαρπίας καὶ οἰκονομούντων ἐν φόβῳ Θεοῦ περὶ τὰς χρεῖας τῶν σχολείων τούτων, καὶ ἀεὶ ἀφορώντων πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν, αὐξήσιν τε καὶ διαμονὴν, μηδεὶς ἔχοντός ποτε ἱερωμένου, ἢ λαϊκοῦ, κατεξουσιάζειν τινὸς τῶν πραγμάτων, καὶ κτημάτων, καὶ ἀφιερωμάτων αὐτῶν τῶν σχολείων, ἢ κολοῦσιν τὰς προσόδους αὐτῶν μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ λεπτοῦ, ἢ ἐνοχλῆσαι καὶ ἐπηρεάσαι τοὺς διωρισμένους ἐν αὐτοῖς ἐπιτρόπους, καὶ ἐφόρους, ἢ ὅλως ἀντειπεῖν καὶ ἐναντιωθῆναι πρὸς τὰς πιστὰς διοικήσεις αὐτῶν καὶ οἰκονομίας, ἀλλ' αὐτοῖς ἐπίκειται ὀφειλὴ ἀπαραίτητος, συμπληρωθέντος τοῦ χρόνου, καταγράψαι ἐπὶ λεπτοῦ τὰς προσόδους, καὶ δαπάνας, καὶ ὅσα ἂν προσκτηθῶσιν ἐκ τῆς οἰκονομίας αὐτῶν, χρήματα, καὶ ἄλλα ἀφιερῶματα, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦτε ἤδη θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Δημητσίανης συναδελφοῦ ἡμῶν Κύρ Φιλοθέου, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα διαδόχων αὐτοῦ, καὶ τῶν τιμίων προεστώτων καὶ

προκρίτων τῆς χώρας Βυτίνης, διδόναι καθαρὸν καὶ ἀκριβῆ λογαριασμὸν περὶ πάντων, καὶ καταγραφόμενον ἐν τῷ κώδικι τῶν αὐτῶν σχολείων ὑπογράφεσθαι παρὰ τῶν παρευρεθέντων, καὶ ἐπιβεβαιουῖσθαι ἀρχιερατικῶς πρὸς ἀσφάλειαν, καὶ διὰ κοινῆς ἐνυπογράφου ἀναφορᾶς ἀναγγέλλειν τῇ ἐκκλησίᾳ τὰ περὶ τῆς ἀκριβοῦς θεωρίας τοῦ ἐτησίου λογαριασμοῦ, καὶ τὰ τῆς καταστάσεως αὐτῶν, καὶ τῶν προσγενομένων καὶ προστεθέντων χρημάτων, καὶ ἀφιερωμάτων, ἵνα καταγράφωνται ἀπαρράλλκτως ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ κώδικι εἰς ἐνδειξιν διηγετικῆ. Ταῦτα ὀρίζομεθα ἐπικυροῦντες ἐκκλησιαστικῶς ἐπὶ προόδῳ καὶ αὐξήσει τοῦ θεοσδότου τούτου χρήματος τῆς παιδείας, καὶ κοινῇ ὠφελείᾳ τῶν διδασκομένων μαθητῶν. Ὅσοι δὲ τῶν χριστιανῶν μικροί, ἢ μεγάλοι, νέοι, ἢ γέροντες, ἰερωμένοι, ἢ λαϊκοί, ἐκάστης τάξεως καὶ βαθμοῦ τολμήσωσι ποτε, καθ' οἷονδὴ τινα τρόπον διασεῖσαι τὰ κοινὰ ταῦτα σχολεῖα, καὶ τὴν κατὰ Πατριαρχικὴν φιλοτιμίαν γενομένην αὐτοῖς σταυροπηγιακὴν χάριν, ἢ καταπατῆσαι τὰ κτήματα αὐτῶν καὶ ἀφιερῶματα, καὶ ἀποξενῶσαι, ἢ ἀφελεῖν τι μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ λεπτοῦ, ἢ κολοβῶσαι τὰς προσόδους αὐτῶν, καὶ τὰ διδόμενα ἐλέη, ἢ ἐκταράξαι τοὺς διωρισμένους ἐν αὐταῖς ἐφόρους, καὶ ἐπιτρόπους, καὶ ἀπλῶς ἐπήρειάν τινα, ἢ βλάβην ἐπενεγεῖν, καὶ ἀνατρέψαι κακοβούλως τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκκλησιαστικῶς ἀποφανθέντα, καὶ ἐπικυρωθέντα, οἱ τοιοῦτοι, ὅποιοι ἂν ᾖσιν, ὡς κοινοβλαβεῖς καὶ πολέμιοι τῆς παιδείας, καὶ κακότροποι, καὶ βάρβαροι, ἀφωρισμένοι ὑπάρχωσι παρὰ τῆς Ἁγίας καὶ ζωοποιοῦ, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ἀδαιρέτου μακαρίας Τριάδος, τοῦ ἐνός τῆ φύσει μόνου Θεοῦ, καὶ κατηραμένοι, καὶ ἀσυγχώρητοι, καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι καὶ τυμπανιαῖοι, καὶ πάσαις ταῖς Πατριακαῖς καὶ Συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνοι καὶ ἐνοχοὶ τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδιχοι. Διὸ εἰς ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν σιγγιλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα, καταστρωθὲν καὶ τῷ Ἱερῷ κώδικι τῆς

καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, καὶ ἐδόθη εἰς τὴν ἐν τῇ κωμοπόλει Βυτίνῃ τῆς ἐπαρχίας Δημητζάνης κοινὴν Σταυροπηγιακὴν σχολὴν τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων.

αὐδ°, κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐπιμεμήσεως Η'.

» Καλλίνικος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.
 » Καισαρείας Φιλόθεος. » Ἡρακλείας Ἀνθίμος. » Κυζίκου (α) » Νικομηδείας Ἀθανάσιος. » Δέρκων Γρηγόριος. » Θεσσαλονίκης Γρηγόριος. » Προύσης Ἀνθίμος. » Βεβρόδας Χρῦσανθος. » Παλαιῶν Πατρῶν Μακάριος, » Ἰωαννίνων Γερμανός. » Ἀγκύρας Ἰωαννίκιος. » Τορνόβου Παρθένιος. » Δημητζάνης Φιλόθεος.

Ἡ ἐν τῷ προκειμένῳ σιγγιλιῶδει γράμματι ἀναφερομένη περιουσία τῆς σχολῆς ἔλαβε μετ' οὐ πολὺ ἀξιόλογον αὐξήσιν διὰ συνδρομῶν δαφιλῶν, γενομένων ὑπὸ τῶν πολλῶν φιλομουσῶν καὶ φιλοπατρίδων Βυτινιωτῶν, οἵτινες τότε παρόντων εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς Σμύρνην καὶ τὴν ἄλλην μικρὰν Ἀσίαν, εἰς Λιθόρνον καὶ ἀλλαχοῦ. Ἀπέκτησε δὲ καὶ βιβλιοθήκην λαμπρὰν ἢ σχολὴν, δωρηθεῖσαν αὐτῇ ἐν ἔτει 1805 ὑπὸ τοῦ ἐν Λιθόρνῳ Βυτινιώτου ἱερομονάχου Ἀνθίμου καὶ αὐξηθεῖσαν ἔπειτα δι' ἄλλων δωρεῶν.

Ἐκ δὲ τῶν εὐεργετῶν καὶ προστατῶν τῆς σχολῆς, τῶν μάλιστα συντελεσάντων εἰς εὐόδωσιν αὐτῆς καὶ κραταίωσιν, δίκαιον εἶναι νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὸν αἰδίδιμον ἡμῶν συμπολίτην Δ η μ ῆ τ ρ ι ο ν Π α π α ῤ ρ ῆ γ ὀ π ο υ λ ο ν (ἀδελφὸν πρεσβύτερον τοῦ ἐν τῷ πατριαρχικῷ γράμματι μνημονευμένου Κωνσταντίνου Παπαῤρρηγοπούλου) ὅστις ἀποδημήσας, μετὰ τὴν πρώτην ἐπανάστασιν, εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ κτησάμενος αὐτόθι μέγα μὲν πλοῦτον μείζονα

(α) Τρία ὀνόματα ἀρχιερέων ὡς δυσανάγνωστα παρελείφθησαν.

δὲ ἰσχὺν καὶ ὑπόληψιν παρά τε τοῖς ἄρχουσιν Ὀθωμανοῖς, καὶ τοῖς Πατριάρχαις καὶ τοῖς Ἡγεμόσι Βλαχίας καὶ Μολδαυίας, πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ἀγαθῶν τῇ πατρίδι ἐγένετο πρόξενος, ἰδίως δὲ ἐνήργησε νὰ ὀρισθῶσι χρηματικὰ βοηθήματα τακτικῶς κατ' ἔτος τῇ σχολῇ πεμπόμενα ὑπὸ τε τοῦ Οἰκου-
μενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ὑπὸ τῶν εἰρημένων δύο ἡγεμονιῶν καὶ περὶ τούτων ὑπῆρχεν ἐν τῇ σχολῇ σιγγιλιῶδες γράμμα, τὸ ὁποῖον ὁμως κατὰ δυστυχίαν δὲν περισώθη. Ἐμελλε δὲ νὰ γίνῃ ὁ εἰρημένος ἀνὴρ ἐν ἔτει 1821 καὶ εἰς τῶν πρώτων τῆς ἐπαναστάσεως μαρτύρων.

Ἡ τριουτοτρόπως ἰδρυθεῖσα, διακοσμηθεῖσα καὶ πλουτισθεῖσα ἐν Βυτίνῃ σχολῇ παρήγαγε καρποὺς μεγάλους, τοὺς ὁποίους οὐδεὶς τῶν γινωσκόντων ἀκριβῶς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐπαναστά-
σεως δύναται νὰ ἀρνηθῇ. Οἱ ἱεροὶ ἐκεῖνοι ἄνδρες τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καθ' ἑκάστην σχεδὸν σελίδα τῆς νεωτέρας ἡμῶν ἱστορίας ἀπαντῶνται ἐν τε τοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς βουλευτικοῖς τοῦ ἔθνους συνεδρίοις, ὁ Χριστιανουπόλεως, ὁ Ζαρνάτας, ὁ Βρεσθένης, ὁ Κορίνθου, οὐ μόνον ἐκ Βυτίνης κατήγοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ ἐξεπαιδεύθησαν ἐν τῇ σχολῇ δὲ ταύτῃ συνέρ-
ρον μαθηταὶ ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ἀπὸ τῶν Ταξιαρχῶν, ἀπὸ Ζακύνθου, ἀπὸ Κορίνθου, ἀπὸ Τριπόλεως, ἀπὸ Τριφυλίας, ἀπὸ Λακεδαιμόνος (ἐν οἷς καὶ ὁ Λακεδαιμονίας Δανιήλ), ἀπὸ Κρανιδίου κλπ. οὐδὲ λέγομεν ὑπερβολὴν ἀξιῶντες, ὅτι ἐν Βυ-
τίνῃ καὶ ἐν Δημητσάνῃ ἐσφυροκοπήθησαν τὰ φοβερώτερα ὄπλα τῆς Πελοποννησιακῆς ἐλευθερίας, διότι ἀπὸ τῶν δύο ἐκείνων διανοητικῶν στρατοπέδων ἐξώρμησεν ἡ ἀείμνηστος ἐκείνη φά-
λαξ τῶν ἀρχιερέων καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἣ παρασκευάσασα καὶ διεξαγαγούσα τὴν ἐπανάστασιν τῆς χερσονήσου.

Ἐκραγείσης δὲ τῆς ἐπαναστάσεως, ἡ μὲν πλουσία τῆς Βυτί-
νης βιβλιοθήκη, καθὼς πᾶσαι σχεδὸν αἰ τοιαῦται τῆς Ἑλλάδος συλλογαί, ἐχρησίμευσαν εἰς κατασκευὴν φυσεκίων ἐν ἔτει δὲ 1825, εἰσβαλόντος τοῦ Ἰβραὶμ πασᾶ εἰς τὴν κωμόπολιν καὶ

ἄπασαν αὐτὴν πυρπολήσαντος, ἐγένετο καὶ τὸ ἀρχαῖον τῆς σχολῆς κατάστημα πυρὸς παρανάλωμα· ἀλλὰ τῷ 1830 ἀνεκαι-
νίσθη πάλιν ἐκ βάρων τῇ συνεισφορᾷ τῶν κατοίκων καὶ τῇ συν-
δρομῇ τοῦ Κυβερνήτου, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς ἀκολούθου ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ καταστήματος ἐπιγραφῆς.

« Ἀνηγέρθη δι' ἀδράς συνδρομῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερ-
νήτου τῆς Ἑλλάδος Ι. Α. Καποδίστρια καὶ ἄλλων φιλομούσων κατὰ τὸ αὐλ' . »

Μόνοι οἱ γινώσκοντες τὴν δῆωσιν καὶ ἐρήμωσιν ὅσην ἔπαθεν ἡ Βυτίνα ἀπὸ τῶν ἐπανελημμένων ἐπιδρομῶν τοῦ Αἰγυπτίου στρατάρχου δύναται νὰ ἐκτιμῆσωσιν ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν τῆς θυσίας τῶν Βυτινωτῶν, οἵτινες, πρὶν ἐτι ἀνοικοδομήσωσι τὰς οἰκίας αὐτῶν καὶ πρὶν ἀσφαλίσωσι τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν οικογενειῶν των, πρώτιστον καὶ κύριον καθήκον ἐθεώρησαν τὴν τῆς σχολῆς ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἀνόρθωσιν.

Καὶ ὁ μὲν Κυβερνήτης ἐπέτρεψε τῇ ἐν Βυτίνῃ σχολῇ 80 φοινίκων μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν, ἡ δὲ βασιλικὴ κυβέρνησις δραχ-
μῶν ἑκατόν. Ἀλλὰ ἐν τῇ κατὰ τὴν 10 Ἰαννουαρίου 1853 ΚΘ'. συνεδριάσει τῆς παρουσίας Βουλῆς (α), ἐν ἣ πολλὸς ἐγένετο λόγος

(α) Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τῆς ΚΘ'. Συνεδριάσεως τῆς 10 Ἰαννουαρίου 1853.

Ἄλλος δὲ τις τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐπέφερον, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Βυτίνα ὑπῆρξε πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἡ ἐστία τῶν φώτων, ἀφ' ἧς ἐξήλθον οἱ ἄριστοι κατὰ τὸν ἀγῶνα πολιτικοὶ καὶ κλη-
ρικοὶ ἄνδρες, καὶ σήμερον δὲ οὐ μόνον σεμνύνεται ἐπὶ βιβλιοθήκῃ πλουσία, ἀλλὰ καὶ πλῆθος μαθητῶν φοιτῶσιν εἰς τὸ ἐκεῖσε σχολεῖον, παρατηρεῖ ὅτι εἶναι ἀδίκον νὰ ὑπάρχη ἡ τάξεως ἐν Νυμφασίᾳ διδάσκαλος, διὸ συνίστησιν εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ αὐ-
ξήσῃ τὴν μισθοδοσίαν κατὰ δραχμὰς 30 μηνιαίως, ἥτοι 360 ἐτησίως, ἵνα διορισθῇ διδάσκαλός τις 6'. τάξεως.

Εἰπόντος δὲ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ ὅτι δὲν ἤθελε διστάσει νὰ παραδεχθῇ τὰς ἀνωτέρω προτάσεις (ση-

περί τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ὠφελείας τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης σχολῆς, ἐνεκρίθη νὰ προβιβασθῇ αὐτὴ εἰς βαθμὸν δευτέρας τάξεως, λαμβάνουσα τοῦ λοιποῦ 130 δραχμῶν μηνιαίαν χορήγησιν. Καλῶς δὲ ποιῶσαι καὶ αἱ βουλαι καὶ ἡ κυβέρνησις παρέσχον τῇ ἐν Βυτίνῃ σχολῇ, τὸ δεῖγμα τοῦτο τῆς προνοίας καὶ προστασίας, διότι, ἂν νέαι καὶ ἀγαθαὶ περιστάσεις ἐπήγαγον τῇ ἴδρυσιν ἀνωτέρων καὶ δευτερευόντων παιδευτηρίων εἰς τὰς τῶν νομῶν πρωτεύουσας, μὴ λησμονήσωμεν τὸ ὀφειλόμενον σέβας εἰς τὰ γεραρὰ καταστήματα δι' ὧν παρήχθησαν κυρίως αἱ ἀγαθώτεραι ἐκεῖναι περιστάσεις· μὴ παραβλέψωμεν δὲ καὶ ὅτι οἱ μὲν μεταβαίνοντες εἰς τὰ εἰρημένα ἀνώτερα παιδευτήρια εἶναι εὐάριθμοι ὡς πρὸς τοὺς πολλοὺς τοὺς παραμένοντας ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς· καλὸν δὲ εἶναι νὰ μὴ μὲν ἀμέτοχος παιδείας ἀποχρώσης ἡ ἀθλητικὴ ἐκείνη καὶ με-

μειωτέον ὅτι ἐγένοντο καὶ προτάσεις περὶ συστάσεως Ἑλληνικῶν σχολείων, διότι καὶ αὐτὸς τὸν αὐτὸν αἰσθάνεται ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως ζῆλον, βιάζεται δὲ νὰ μὴ συμφωνήσῃ καθόσον οὐδὲ χρήματα ὑπάρχουσιν, ὡς ἐπιψηφισθέντων σχεδὸν τῶν ἐξόδων, οὐδὲ διδάσκαλοι καθέξοντες τόσας ἐδρας· παρετήρησέ τις, ὅτι ἀφ' οὗ ἡ Βυτίνα ὑπῆρξεν ἡ κιβωτὸς τῶν φώτων ἐπὶ τῆς βαρβαρότητος, ἀφ' οὗ ἐξῆλθον τοσοῦτοι ἐκείθεν περιφανεῖς ἄνδρες, ἀφ' οὗ ἡ λαμπρὰ βιβλιοθήκη τῆς ἐχρησίμευσε κατὰ τὸν ἀγῶνα εἰς προμήθειαν πολεμοφοδίων, εἶναι μοναδικὸν τὸ νὰ ἀρνῶνται εἰς τὸν κλασικὸν τοῦτον τύπον 360 δραχμῶν διὰ τὸ σχολεῖόν του, καὶ ἀγνοεῖ τι πρέπει τις νὰ εἰκάσῃ ἄλλως τε ὁ τύπος οὗτος εἶναι ἐνδεέστατος, οἱ κάτοικοι του νοήμονες, καὶ φέρει κατασχύνην ἢ ἄρνησις τοῦ αἰτουμένου πεσοῦ.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα εἰς παραδέχεται τὴν πρότασιν περὶ διορισμοῦ εἰς Βυτίναν ἑνὸς διδασκάλου δευτεροβάθμου μὲ τὴν προσθήκην 30 δραχ. κατὰ μῆνα παρεδέχθη ταύτην δι' ἀναστάσεως.

γαλόφων γενεά, ἣν κρύπτουσι τὰ ἀγέρωχα ὄρη τὰ περιστέφοντα τὸν ὀμφαλὸν τῆς Πελοποννήσου καὶ ἣτις δὲν ἐξέρχεται ἀπὸ αὐτῶν εἰμὴ ὁσάκις πρόκειται νὰ προπολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος καὶ νὰ σώσῃ αὐτήν.

Ὁ ἀρχαῖος ἐν Βυτίνῃ ναὸς τοῦ ἀγίου Τρύφωνος, ἄθλον πότε ἐκτίσθη· ἐκ τίνος ἐπιγραφῆς ἐν αὐτῷ περιωθείσης, ἐξάγεται ὅτι ἐξωγραφῆθη τῷ 1592. Ἐπαθε δὲ καὶ ὁ ναὸς οὗτος πολλὰς ζημίας ἐπὶ τῶν εἰσβολῶν τῶν Αἰγυπτίων καὶ μετὰ ταῦτα, κατεδαφισθεὶς ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἀνηγέρθη λαμπρότερος καὶ εὐρυχωρότερος κατὰ τὸ 1845 τῇ συνδρομῇ τῶν ἰδίων καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως συνεισενεγκόντος 1000 δραχμῶν.

Ἡ δὲ ἤδη δημοσιευομένη ἀδεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Τρύφωνος, ἐκομίσθη, ὡς προείπομεν, ἐκ Σμύρνης χειρόγραφος ὑπὸ τῶν πρώτων τῆς σχολῆς διδασκάλων, τῶν σεβασμίων μοναχῶν Δανιὴλ καὶ Παρθενίου εἰς τῶν ὁποίων καὶ ἀφιερῶνται τὴν Ἱεράν μνήμην.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας ΚΗ'. εἰ δέ ἐστι βίσεκτος ΚΘ'.
 ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ'.

Εἰς τὴν πρώτην προσόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱεγαλομάρτυρος Τρύφωνος τοῦ θαυματουργοῦ. Ἐν τῷ Μεγάλῳ ἑσπερινῷ στοιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόρτια εἰς ἶχον δ'.

Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται ἐκκλησία εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὥσπερ νήπιον ἐπιδημοῦντα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρύνοντα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα, ᾧ καὶ κέκραγε, σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος, καὶ ὁ κόσμος τοῦ πληρώματός μου λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δὲ ἐμέ.

Ἡ παστὰς ἡ πολύρωτος, καὶ σκηνὴ ἡ ὑπέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα τοῦ ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτὸν, τῇ σεπτῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεῶν ἱερώτατε τὴν ἐλπίδα ἦν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ καὶ εἰσδέδεξαι, ἀγκάλαις, καὶ βόησον, νῦν ἀπόλυσον Σωτῆρ ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου, καὶ συγκάλεσον τὴν προφήτιδα Ἄνναν, τοῦ δοξάσαι μετὰ σοῦ τὸν εὐεργέτην, σαρκὶ φοικτῶς νηπιάζοντα.

Ἔτερα τοῦ Ἁγίου ἤχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Θεῶ ἀναθέμενος τὴν σὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν, Τρύφων Μάρ-

τους ένδοξε, θησαυρόν άσύλητον άντιδέδεξαι, χάριν τοῦ πνεύματος, δωρεάν παρέχει, τοῖς προστρέχουσιν ἢ κόνης σου, ὡς πηγὴ βλύζουσα, νόσους ἀπελαύνει καὶ δαίμονας· ἀπλοῦς ὑπάρχων ἄκακος, τὰς τοῦ πονηροῦ πλοκάς ἔλυσας. Ὅθεν σε τιμῶμεν, δοξάζοντες Χριστόν τόν διὰ σοῦ, τὰς ἀσθενείας ἰώμενον τῶν προσκαλουμένων σε.

Αστράφας ὁ βίος σου τῶν ἀρετῶν ταῖς ἀκτίσι, Τρύφων παμμακάριστε, τὸν ζοφώδη σκύλακα ἀπεδίωξεν. Ἀληθῶς ὦφθης γάρ, φαεινὸς ἥλιος, ἐξ ἐφάσ παναοίδιμε, καὶ νῦν κατώκησας ὅπου φῶς ὑπάρχει τὸ ἄδυτον, συμμετόχος γενόμενος, τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. Ὅθεν σου τὴν μνήμην τὴν θείαν καὶ φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἐπιτελοῦντες πανόλβιε, πόθω σε γεραίρομεν.

Χαίρει καὶ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ πόλις Βυτίνης, σήμερον τῆ μνήμη σου, Μάρτυς Παναοίδιμε, Τρύφων ένδοξε. Ταύτη γὰρ δέδοσαι, δωρεὰ ένθεος, θησαυρὸς τις ὡσπερ ἄσυλος, καὶ ἀνεξάντλητος, πᾶσι δεομένοις Θεόσδοτος. Διὸ σε μακαρίζει νῦν, καὶ χρεωστικῶς τὴν Ἀγίαν σου ἄγει, ἐκτελοῦσα πανήγυριν, δοξάζουσα Χριστόν, ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. ἀ.

Τῆς τρυφῆς τῆς Οὐρανίου ἐδείχθης ἐπώνυμος, Τρύφων Μάρτυς πανσεβάσμιε· έν σταδίῳ γὰρ Χριστόν τρανῶς ὡς Θεὸν ὠμολόγησας. Ὅθεν δι' αὐτόν τοῖς ξίφεσι σπαθιζόμενος, καὶ τοῖς ἵπποις δεσμούμενος, χειμῶνος ὥρα ὑπ' αὐτῶν ἐλαυνόμενος, κατὰ δυσβάτων καὶ δυσπροόδων χωρίων, καὶ γυμνὸς συρόμενος ἐφ' ἡλίων τῶν ὄξυτάτων, καὶ τὴν κάραν τεμνόμενος, ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξω, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον. Ἀλλ' ὡς ἔχων πρὸς Θεὸν παρρησίαν Μακάριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἤχος πλ. β'.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ σήμερον, ὃ γὰρ ἀναρχος

λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστάς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον μητρός ἐκὼν προσφέρεται έν Ναφ τῷ Νομικῷ. Καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ Σωτήριόν σου, ὃ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Εἰσοδος τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος, πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται Ἀρχοντες ἐξ αὐτῶν, τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα έν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθῆτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γινῶτε, καὶ πιστεῦσητε, καὶ σύνητε, ὅτι ἐγὼ εἰμί· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμί ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων, ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν έν ὑμῖν ἄλλοτριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς Ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος, ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Τυράννοις καὶ Ἀρχουσι, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ὅτι ὑπηρεταὶ ὄντες τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς, οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον, οὐδὲ κατὰ τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ ἐπορευθῆτε, φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν, ὅτι κρίσις ἀπότομος έν τοῖς ὑπερέχουσι, καὶ μὴ φυλάξασι τὰ δίκαια γίνεται, φεῦ τοῖς κραταιοῖς, καὶ μὴ τοῦ δικαίου φεισάμενοις τῆ ἡμέρα ἐκείνη, ὅτε ἤξει ὁ Κύριος ἀποδοῦναι ἐκάστῳ τὴν περὶ τὰ ἑαυτοῦ ἔργα ἕτασιν, ὅτι ἰσχυρὰ αὐτοῖς ἐφίσταται ἔρευνα. Τότε στήσεται έν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος, κατὰ

πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ τῶν κακοῖς αὐτόν ἐλαυνόντων, ἰδόντες δὲ ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας. Ἐρούσιν οὖν ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν πνεύματος στενάζοντες. Οὗτος ἦν ὃν ἐσχομέν ποτε εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον, πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἀγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν; ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς, οὐκ ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἀνομίας ἐνεπλήρηθημεν τριβίαις καὶ ἀπωλείας, καὶ διωδύσαμεν ἐρήμους ἀβάτους, τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἐγνώμεν.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς δούλους μου ἐν ἐκκλησίᾳ ἀσεβοῦντων, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων, καὶ ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος, εἰς τοὺς καταδυναστεύσαντας αὐτούς, καὶ μὴ αὐτῶν φεισαμένους, ἀλλὰ ῥομφαία τοῦ ζῆν αὐτούς στερήσαντας, καὶ δόξαντας οὐκ ὀρθῶς, λατρείαν προσφέρειν μοι. Ὅθεν φλέξει αὐτούς, καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, καὶ πάντες οἱ ποισῦντες ἄνομα, καλὰ μὴ, καὶ ἀνάψει αὐτούς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη, λέγει Κύριος, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῆ ἔξ αὐτῶν ῥίζα, οὐδὲ κληῖμα, καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου, ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ ἴασις. Καὶ ἐξελεύσεσθε, καὶ σκιρτήσατε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα, καὶ καταπατήσετε ἀνόμους, καὶ ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐγὼ ποιῶ, ὅτι διὰ τὸ ὄνομά μου ὑμεῖς μεμισήκασι μνησθητὸς τοῦ νόμου, καθότι ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, πρὸς πάντα τὸν λαόν, προσταγμάτα καὶ δικαιώματα, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Παντοκράτωρ.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ Ἰδιόμελα ἤχος α΄.

Τὸν κάλλιστον ἀγῶνα ἠγώνισαι, καὶ τὸν δρόμον ἠγύσας τοῦ

Μαρτυρίου σου, Τρύφων Μάρτυς Πανένδοξε. Διὸ ἐν οὐρανῷ σὺν Ἀγγέλοις ἀγάλλῃ, ἀντάξια τῶν πόνων σου εἰληφῶς τὰ ἄνω βασιλεία. Ἀλλὰ πρέσβευε Θεράπων Μακάριε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ὁ αὐτός.

Μεγαλοδῶρως βραβεύεις τὸ χάρισμα τοῖς πιστοῖς, Μάρτυς Τρύφων ἀθλητὰ, καὶ πᾶν θηρίον γενικῶς ἀπελαύνεις τῇ ἐπικλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς κάμνουσι τὴν ἴασιν παρέχεις, ὡς αὐτοῦ φίλος γνήσιος, καὶ θεραπευτὴς ἀξιάγαστος, καὶ μιμητῆς τῶν αὐτοῦ παθημάτων. Διὸ πρέσβευε Ἰατρὲ Παμμακάριστε, δωρηθῆναι εἰρήνην τοῖς τιμῶσί σε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος

ἤχος β΄.

Κλίμαντός σου τὸ γόνυ εἰς προσευχὴν πανένδοξε, ἡ Βασίλις ἐθεραπεύετο, καὶ ὁ ζοφώδης Σκύλαξ, τρέμων εβόα. Οὐ φέρω ὦ Τρύφων τὸ ἀστράπτειν τῆς μορφῆς σου. Ὅθεν καὶ εἰς λόγους αὐτῷ ἐρχόμενος, εὐαγγελικῶς ἔρασκες, ἀβλαβῶς ἐξέλθε πονηρῆς, καὶ μηκέτι εἰς αὐτὴν εἰσέλθῃς. Διὸ καὶ ἡμεῖς δεόμεθά σου ἐκτενῶς πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον Ἄγιε.

ὁ αὐτός.

Μεγάλων δωρεῶν ἀξιοθεῖς Πανεύφημε, ἐν ταπεινότητι βίου ἐπὶ τῆς γῆς ἐπολιτεύσο, καὶ διερχόμενος πανταχοῦ ἀναργύριως παντοδαπὴν νόσον ἐθεράπευες. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς συνελθόντες σημερον ἐν τῇ πανσέπτῳ σου πανηγύρει βοῶμεν, Ἰασαι καὶ ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα δεόμεθα.

ὁ αὐτός.

Ἰπερφρονήσας τῶν τῆ δὲ γενηρῶν, Τρύφων Μάρτυς Πανένδοξε· τρυφῆς ἀπὸ Θεοῦ τῆς οὐ ρεούσης ἀπέλαυες· καὶ τὴν δύναμιν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων λαβὼν, ἐλατῆρ φοβερός τούτων ἀναδέδειξαι. Διὸ καὶ φωστήρ τοῖς ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ παβρῆσις πρὸς Θεὸν ἀξιοθεῖς Μακάριε, μὴ διαλείπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου.

ὁ αὐτός.

Σήμερον ἀνέτειλε τὸ τῆς χάριτος ἔαρ, τοῦ ἀναργύρου ἢ Σεβάσμιος πανήγυρις. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι πνευματικῶς αὐτὴν ἑορτάζοντες, θείαις ἀρεταῖς, τὸν φαεινὸν ἐν Μάρτυσι τιμήσωμεν Τρύφωνα. Οὗτος γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, τὸν ἀντίπαλον ἀπενεύρωσε, καὶ τὴν δύναμιν κατὰ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ εἰληφώς, τῶν ὁρατῶν τὰς ἐλεπόλεις ἀποκρούων παλινδρομεῖ, καὶ πρεσβεύει Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος πλ. α΄.

Ατελεύτητος ὑπάρχει τοῦ Ἀναργύρου ἡ χάρις, ᾧ Φιλομάρτυρες, ἦν ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐδώρησατο, ὅθεν αὐτοῦ καὶ τὸ λείψανον ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργεῖ ἐν τοῖς θαύμασιν, οὐπερ καὶ τὸ ὄνομα ἐκ πίστεως ἐπιβώμενον, τῶν ἀνηκέστων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττει. Δι' οὗ Κύριε καὶ ἡμᾶς τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν καὶ τοῦ σώματος ἐλευθέρωσον, καὶ ἀξίωσον τῆς αἰωνίου τρυφῆς ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα ἤχος ὁ αὐτός.

Η καθαρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάρις σκηνώσασα ἐν τῇ καρδίᾳ σου Ἁγίε Τρύφων Παμμακάριστε, κατὰ πνευμάτων πονηρῶν φοβερόν σε διώκτην ἀνέδειξεν, οὐ μόνον δὲ φοβερόν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἀλεξιτήριον. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς Θεόν, μὴ διαλείπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκὶ ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥημά σου τὸν δούλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν στίχ. Προσόμοια ἤχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῶν δωρεῶν ἡξιώθης, καὶ τῶν θαυμάτων τρανῶς, ὑπὸ τοῦ ἀθλοθέτου, καὶ μεγάλου δωτήρος, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, ᾧ

ἀθλητὰ, Τρύφων Μάρτυς ἀήττητε, καὶ πανταχοῦ διερχόμενος δωρεάν, πᾶσαν νόσον ἐθεράπευες.

Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ.

Τὴν ἀτελεύτητον μνήμην τοῦ Ἀναργύρου πιστοὶ, δεῦτε συμφώνως πάντες, ἐπαξίως τιμῶντες, ὑμνήσωμεν σωτήρα τὸν δι' αὐτοῦ τὰς ἀσθενείας ἰώμενον, καὶ τὴν αὐτοῦ νῦν παρέχοντα τοῖς πιστοῖς, θείαν χάριν καὶ σωτήριον.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστερά τῆς ἄνω χοροστασίας πιστοὶ, ὡσπερ φρουρὸν γενναῖον τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμφώνως συνελθόντες, ἀσματικῶς, εὐφημήσωμεν λέγοντες, φυγαδευτὰ τῶν δαιμόνων Τρύφων σοφέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Δόξα ἤχος δ΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοῦ ἀναργύρου τὴν μνήμην σήμερον πνευματικῶς ἑορτάσωμεν. Αὕτη γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ ἡμῖν τράπεζαν τὴν ἴασιν τῶν παθῶν ἡμῶν παρατίθησιν. Διὸ συνελθόντες ἐν τῷ Πανσέπτῳ αὐτοῦ Ναῶ, ὁμοθύμως αὐτῷ ἐκβοήσωμεν, μὴ διαλείπης καθικετεύων Χριστὸν τὸν Θεόν, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, λυτρωθῆναι παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἤχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ Ἱερὰ Μητήρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ κόσμου πάροχον, καὶ τοῦ νόμου ποιητὴν, ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεὼν γεραίρων ἐκραύγαζε, νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ ἀπολυτικίον ἤχος γ΄.

Μέγαν πρόμαχον Σὲ κεκτημένη ἡ Κωμόπολις αὕτη ᾧ Τρύφων, οὐ πτοεῖται τοῦ Βελιάρ τὰ ἐνεδρα· ὡς οὖν εἰδώλων καθεῖλες σεβάσματα, καὶ εὐθαρσῶς Χριστὸν ὡμολόγησας, οὕτως Ἁγίε αὐτὸν ἐκτενῶς Ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον ἦχος δ'.

Ὁ μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει,

Καὶ τὸ Προεόρτιον ἦχος α'.

Οὐράνιος χορὸς οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύβας ἐπὶ γῆς ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βραταζόμενον πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, τὸν ὕμνον γηθόμενοι.

Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν.

Καθίσματα ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πενναεὶ ἀθλητὰ παρестῶς τῇ τριάδι, ἱκέτους λαβεῖν ἀξιάγαστε Τρύφων, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, ὅπως χεῖλεσιν ὑμολογοῦμεν ἐν πίστει, τὸν μόνον φιλόνητον.

Δόξα καὶ νῦν Προεόρτιον.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξόμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε, νῦν ἀπολύεις οἰκτιρῶν, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν ἦχος γ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς Φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑώρας, δαδουχῶν τὰ πέρατα ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, ἔθεν τιμῶμεν τὴν μνήμην σου, Τρύφων, τῆς θείας τρυφῆς ᾧ ἐπόνυμε.

Δόξα ὁμοιον.

Ἐορτάζει σήμερον ἡ ἐκκλησία, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου, ἐνδοξε Τρύφων ἀθλητὰ, τὸν ζωοδότην δεξάζουσα, τὸν Σε προστάτην θερμὸν ἀναδείξαντα.

Καὶ νῦν Προεόρτιον.

Βασταχθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐν ταῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν ἀπέδωκας, τὴν ἀγαλλίασιν αὐτῷ τοῦ σωτηρίου σου λέγοντι, τοῖς ὀφθαλμοῖς μου κατεῖδόν σε κύριε.

Ἔτερον ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἀκαταγώνιστος ἀθλητῆς γέγονας, τοῦ παντοκράτορος

Τρύφων μακάριε, ἐν τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισόμενος. Ὅθεν φλογιζόμενος ταῖς λαμπάσι πανόλβιε, ταύταις ἀπετέφρωσας τὸν ἀντίπαλον δράκοντα. Διὸ μετ' εὐφροσύνης τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν πίστει εορτάζομεν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον ὁμοιον.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστὲ, χαίρων ἐδέξατο ὁ Ἱερός Συμεὼν, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἀμειμπτος, ἡ προφήτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνομολόγησιν καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι, ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμεν, δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει. στίχ.

Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Εἶπα τὸν Ν'. φαλμόν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Τὸ Ἰδιόμελον εἰς ἦχον πλ. β'. Πρὸς τὸ, Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν.

Τὰ ἔχνη τῶν σεβασμίων σου ποδῶν, ἐννοῶν ὁ σκύλαξ, τρέμει τὴν φωταυγῆ μορφήν τοῦ προσώπου σου. Ἐγὼ θαρρῶν εἰς τὸ βέβαιον τῆς παρρησίας σου, ἱκετικῶς βοῶσαι, ἰλέωσαι Τρύφων τὸν Κριτὴν, ὅπως μοι ἄφεςιν παράσχη καὶ μέγα ἔλεος.

Τὸ « Σῶσον ὁ Θεός κτλ. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὁ προεόρτιος εἰς δ'. Ὡδὴ α'. ὁ Εἰρμός. ἦχος δ'.

» Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ὠδήγησας λαὸν ἐν μέσῳ θαλάσσης, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκί, καὶ Νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' οὗ γέγονας ἄνθρωπος.

Ἀγκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτες, τὸν ζωοδότην καὶ Θεὸν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν νῦν ἀπολύεις με κατεῖδον γάρ σε σήμερον.

Τοῖς Νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ γράμματος Θεομοίς, κατὰ Νόμον ὑπήχθης Χριστέ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

Θεοτοκίον.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, Παρθένου ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρυφῆς ἠμεθέξειν, ἀξιώσόν με Τρύφων.

Ῥδὴ α. ἤχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τῆς ὄντως ἐνθέου ἐν Οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήτητος Ἀθλητῆς, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν παθῶν ῥύσαι συγχύσεως.

Ρημάτων τῶν θείων ἐνηχηθεῖς, ἐτέλεσας ταῦτα, Παναοίδιμη πρακτικῶς, τὴν ἀγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

ῤπῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικὸς, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοῦ λογισμοῦ, ψυχὰς ἐπιστρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκοῦσα τὸ πατρικόν. πανάμωμε Κόρη καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἀμαρτίας διασκέδασον.

Καταβασία.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ·
» ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντο-
» ποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδό-
» ζως γὰρ δεδόξασται.

Ῥδὴ γ'. ὁ Εἰρμός.

» **Ἐ**ν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Ἀνοιγέσθω ὁ Ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη Ναός, Ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Ἦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισῆχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης, νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεῶν.

Χήρα Ἄννα σώφρων, ἡ μεμονωμένη καὶ γνωστὴ τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογεῖτο, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεομήτορα παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα,

Ἡμβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον ἐνδόξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περικείμενος, ὄφρην τὴν ἄσαρκον ἐσβέσας, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Μὴ φουγαδεύονται, τῇ παρουσίᾳ σου πνεύματα, τὰ πονηρά, Πνεύματος Ἁγίου, διωκόμενα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι Πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστάτην, τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι.

Καταβασία.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε
» τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς πόνοις μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπειλήσας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῆ σκέπη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον. ἤχος α'.

· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί τὸν Νόμον, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας, δόξα τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόνηρωπε.

Ὡδή δ'. ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπλη-
» ρώθη τῆς σῆς δόξης Χριστέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· δόξα
» τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις
τοῦ Πρεσβύτου θεασάμενοι τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνού-
μενον, ὡς Υἱόν, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελὲς οικειούμενος, ὁ παντέλειος Θεός, τῇ κατὰ
νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος ἡμῖν ἐδωρήσατο.

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τῷ Πνεύματι
θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτήριον τοῦ Κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνε-
κήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου Νόμον ἐν τῷ
ὄρει Σινᾶ· ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον, ἀγκάλαις σου πρεσβύτα
ἐθάστασας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου
Θεὸν προανηγόρευσε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομη-
τορ τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήχοα Κύριε.

Θεωμένους κατέπληξας, τῇ σῆς καρτερίας Μάκαρ στερρό-
τητι· τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχω
σώματι.

Ἐνετρύφας Μακάριε, τοῖς τῶν ἀλγηδόνων πόνοις νυττόμε-
νος· νῦν τρυφᾶς δὲ καθαρώτερον, αἰδίου δόξης ἐμπορούμενος.

Ἐσομένου τοῦ σώματος, ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν,
ἐνευροῦτό σου Θεσπέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τόνος θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι Μητροπάρθενε, τὴν
ψυχὴν μου διαφύλαξον, ἢ Θεὸν τεκοῦσα τὸν Σωτῆρά μου.

Καταβασία.

» Ἐκάλυψεν Οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ

» γὰρ προελθὼν τοῦ ἀγιάσματος σου τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν
» τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου, ὠφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος,
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὡδή ε'. ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δει-
» ξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανῶς ἐχρη-
ματίσθη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Οὗτος εἰς πτώσιν φησί, καὶ ἀνάστασιν κεῖται, εἰς πτώσιν τῶν
ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν ἄρτι προσφῆτευσε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυήτωρ Ἄγνη, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, λυτρώσασθαι κιν-
δύνων, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας Θεοτόκε
ἄχραντε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁρθηρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰνδάλματα τῆς πλάνης κατήργησας, Ἀθλοφόρε. εἰκόνι λα-
τρεῦειν γὰρ, Θεοῦ ὄντως ἠγάπησας.

Νενίκηκας τὸ φρόνημα τοῦ τυράννου, τὸ ἄθεον πάνσοφε,
Χριστοῦ τῇ πίστει νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀνεκφραστός ἡ σύλληψις γέγονε, σοῦ Παρθέने, ὁ τόκος
ἀπόρρητος, διαμεμένηκεν ἄχραντε.

Καταβασία.

» Ὡς εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεὸν,
» ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας ἐβόα ἐγώ·
» πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ
» εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὡς Ἰωάνν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χρι-
» στέ ὁ Θεός, κάμει τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ
» σῶσόν με φιλόανθρωπε.

Ἐχρηματίσθη Πρεσβύτης, μὴ θανεῖν πρὶν ἰδεῖν τὸν Δεσπό-

την Χριστόν. Ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει, καὶ τοῦτον προσ-
δεικνύει παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

Τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτες ὡς βρέφος δεξι-
μενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω, καὶ ὡς Ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ
Ἰσραὴλ τὸν Χριστόν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθομολογεῖ τῷ Θεῷ.
ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ, ἡ δὲ τὸ ἐκ Παρθένου ἀναδειχ-
θέντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας ;
Θεὸς τὸ τεχθὲν ὦ Παρθένε, καὶ φῶς Ἐθνῶν καὶ δόξα καὶ
ἀπολύτρωσις.

Τοῦ Ἁγίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ξηράνας τὰς μυσάρας, σπονδὰς καὶ κνίσσης μιάσματα, μά-
νιαν εἰδωλικὰς, σοῖς αἵμασιν ἔνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ
τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενῆ Τρύφων βλαστήματα.

Ἰχῶρες μαρτυρικοί, ὡς μύρον εὐωδιάζουσι τὸ αἷμα τῶν
ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάματα, ἡ κόνις τοῦ σώματος, ψυχὰς ἀγιάζει,
τῶν πιστῶς θεραπευόντων αὐτούς.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμφυχος κιβωτὸς, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀναρχον, ὡς ἅγιον
ἱερὸν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις
τὸν Δεσπότην, Θεομήτωρ πάσης κτίσεως.

Καταβασία.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον
» ὁ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεὸς μου.

Κοντάκιον εἰς τὴν ς'. ὠδὴν ἤχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τριαδικῇ στεφάνῳ πολυθείαν ἔλυσας ἐκ τῶν περάτων
ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Χριστῷ γενόμενος, καὶ νικήσας τυράννους
ἐν Θεῷ τῷ Σωτήρι, τὸ στέφος εἴληψας τῆς μαρτυρίας σου
καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Οὗτος ὁ Μέγας ἐν Μάρτυσι, καὶ θεῖος Ἰατρός, ἀναργύρως
ἡμῖν πανδαισίαν μυστικὴν προτίθησι τὰς ἰάσεις, καὶ συγκαλεῖται
σήμερον ἡμᾶς ἅπαντας ἐν αὐτῇ. Δεῦτε οὖν φιλόχριστοι ψάλλον-
τες ὑμνήσωμεν αὐτοῦ τὴν ἔνδοξον μνήμην, τὴν γενναίαν ἀθλη-
σιν, τὰς θείας ἰατρείας, ὅπως λάβωμεν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων
τὴν θεραπείαν. Πλήρης γὰρ ἰαμάτων ὑπάρχων, προθύμως παν-
τοίων δεινῶν ἡμᾶς ἀπαλλάττει, καὶ ἡμῶν γενναίως προίσταται,
ὡς ἀήττητος.

Μὴν Φεβρουάριος ἔχων ἡμέρας ΚΗ'. εἰδὲ ἐστὶ βίσεκτος ΚΘ'.
ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ'.

Εἰς τὴν πρώτην ἑορτάζομεν τὰ Προεόρτια, τῆς Ὑπὶπαντῆς
καὶ τὴν μνήμην τοῦ Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος τοῦ
Θαυματουργοῦ.

Σὺ δὲ Τρύφων τί ; τὸ ξίφος θνήσκων φθάσας.

Καιρὸς δὲ τίς σοι τοῦ τέλους νομηνία.

Ἐν Φεβρουαρίῳ Τρύφων πρὸ τομῆς θᾶνε πρώτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Λαμφάκου τῆς κώμης τῶν Φρυγῶν Ἐπαρ-
χίας, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γορδιανοῦ, ἐν τῷ διακοσιῶ ἔννενηκοςῶ
πέμπτῳ ἔτει, ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Βασιλείας ἔτι δὲ κομιδῇ νέος
ὢν, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατάλληλον ἐπιτήδευμα μετιῶν (χῆνας γὰρ
ἔβοσκεν, ὡς φασι), Πνεύματος Ἁγίου ἐπλήσθη, καὶ ἦν πᾶσαν
ἰώμενος μαλακίαν, καὶ δαίμονας ἐξελαύνων ἑθεράπευσε δὲ καὶ
τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατουμένην,
ἐνθα λέγεται ὑποδείξαι τὸν δαίμονα τοῖς παροῦσιν, ὡς κῦνα μέ-
λανα, τὰς πονηρὰς πράξεις αὐτοῦ διαγγέλλοντα, καὶ πολλοὺς
ἐπὶ τῷ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν μεταγαγεῖν. Ἐπὶ
δὲ τοῦ βασιλέως Δεκίου, ὃς Φίλιππον διεδέξατο, τὸν κρατήσαντα
μετὰ Γορδιανὸν, διεβλήθη Ἀκυλίνῳ τῷ Ἐπάρχῳ τῆς Ἀνατολῆς.
ὅτι μὴ λατρεύει, φησί, τοὺς δαίμονας· ἀχθεῖς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν
Νικαίᾳ, καὶ ὁμολογήσας τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, πρῶτον σπαθί-
ζεται, εἶτα ἵπποις δεσμεῖται καὶ ἐλαύνεται χειμῶνος ὥρα κατὰ

δυσβάτων, και δυσπροόδων χωρίων· και μετά τούτο, γυμνός επάνω σιδηρών ήλων σύρεται· έτι δέ μαστιχθείς, και λαμπάσι πυρός τας πλευράς εκκασίς, την δια ξίφους απόφασιν δέχεται, ήν προφθάτας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δέ ή αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἀγιωπάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας. Οὐ ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον και σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ω'δὴ ζ'. ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τῶν πατέρων Θεός, μὴ κατασχύνῃς ὑμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν ἐν παρρησίᾳ βοᾶν σοι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ο ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς παρθένου, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, ὡσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπίασας σαρκί, και νομικῶν καθαρσίων, μετέσχες ὡσπερ νήπιον.

Η σώφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, και προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν, και Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος ἀνδρός, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στεφφόρος χορεύεις, τεῖς χοροῖς τῶν μαρτύρων συνευφραίνόμενος· τὴν πλάνην γὰρ νικήσας ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀναμέλπεις γηθόμενος· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ο Δεσπότης τῶν ὄλων τῶν αὐτοῦ παθημάτων στέφει τὸν Μάρτυρα, και τοῦτον ἐναυλίζει, σκηναῖς ἐπουρανοῖς, κεκραγότα και λέγοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων Θεὸν πανάμωμε, ἐκ σοῦ σωματοθέντα, μὴ παύση δυσωποῦσα. τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντάς· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, και
» Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω'δὴ ή. ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι
» Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ, πάντα τὰ
» ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τὸν δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ Νόμου πάντας ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Εἰδὼν σε φῶς νοερόν, Συμεῶν ὁ πρεσβύτερος, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν· νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαιρίου.

Τὸν πρὸ αἰῶνων Θεὸν, τὸν εὐδοκήσαντα δι' ἡμᾶς νηπιάσαι, και ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεῶν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, και μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος Ἁγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μέχρι τομῆς και καύσεως, μέχρῃς αἵματος χύσεως, μέχρι και θανάτου, τελευταῖον ἤθλησας, ἀντικαθιστάμενος πρὸς ἀμαρτίαν Μάρτυς Χριστοῦ· νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κρουγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, δυσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλὴν και θεομάχον πλάνησιν, πικρῶς ἀναγκάζουσιν· ἐν οὐρανοῖς δὲ Τρύφων τρυφᾶς, στεφανηφορῶν και σὺν Ἀγγέλοις κρουγάζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦται, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν διήλεξας, ἀθεότητα πάνσοφε, καὶ δαιμονικὴν θεομαχίαν ἔσβεσας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι μὲν ἐπόμενοι, μακαρίζομεν πάναγνε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκοῦντα τὸ ἄδυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην δεσπότην ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείᾳ προσετώτες Νεανίαί. τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. ὁ Εἰρμός.

» Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτήρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τεκούσης σε.

Ὁ πλαξὶν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γράμματος Νόμον, χερσὶν ἀγκαλιζέται, Πρεσβύτου ὡς νήπιον, καὶ ἀγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει Νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ Ναῶ, Συμεῶν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων· νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεῶν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ Νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνεῖαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν τῶν τιμῶν τῶν τὴν σεπτὴν σου μετástασιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἀγνή, Παρθενία, καὶ καύχημα, καὶ τοῦ Κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μήτηρ καὶ δούλη τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ· αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν [ψυχῶν ἡμῶν].

Τοῦ Ἁγίου. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἐπὲρ τὰ ὀρώμενα, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι, πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθορᾶται ἡ τούτων ἐλπίς, πλήρης θυμηδίας καὶ χαρᾶς, καὶ φαιδρότητος ἀνεκφράστου· ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἴγλη τῇ αὐτοῦ πυρσούμενος, καὶ μορφούμενος Τρύφων σοφῆ, καὶ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις ἐλλάμψεσι διαλάμπων ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ῥωθῆς ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε ὦθῆς ἀληθῶς, ἐπώνυμος, τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυφῆς· ἥς νῦν ἀπολαύων καὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα Θεογεννήτορ τῆς σαρκός μου, ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν σὲ ὑμνοῦντων.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς Σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί·
» πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῶ· διὸ πρωτότοκον λόγον Πατρὸς ἀνάρχου, Υἱὸν πρωτοτοκούμενον Μητρὶ
» ἀπειράνδρως, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τροφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐχρημάτισας Μάκαρ, τὰς χήνας γέμων ἐν νάπαις

πρὸς Θεοῦ ἀπειλήσας, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρύφων μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ανάργυρον ἀήτητε τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, πηγάζεις Τρύφων ἀφθόνως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδι τελοῦσι, τὴν μνήμην σου Μακάριε· ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάσειας ἰάματα Πανεύφημε, τοῖς πόθῳ σε εὐφημοῦσι, καὶ εἰσαεὶ σέ τιμῶσι.

ὁμοιον.

Τὸν μέγαν ἀντιλήπτορα καὶ ἐν ἀνάγκαις ἄγρυπνον, τὸν φύλακα ἡμῶν πάντων, Τρύφωνα εὐφημοῦντες, νῦν ἐγκωμίους στέψωμεν, αὐτῷ δὲ ἐκβοήσωμεν, ὦ Ἀθλοφόρε πρέσβευε, πρόφθασον, σῶσον σοὺς δούλους, καὶ λύτρωσον ἐν ἀνάγκαις.

ἕτερον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεφορούμενος παραδόξου καὶ θείας, ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος ἐχρημάτισας Μάκαρ, τοὺς χῆνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπειλήσας τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρύφων μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον ὁμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ Πανάμωμος κόρη, ἐν ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου, καὶ τοῦτον ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ, οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν στίχους δ'. ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅσπερ ἐξ ἐώας φωταυγῆς ἥλιος ἀνέτειλας Μάκαρ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν, θείοις ἀγλαίσμασι τῆς καθαρᾶς σου ζωῆς, ἐπιφθᾶσας δὲ μέρεσι τῆς Ῥώμης ἀχρῦσως, ἐνθα ἀπεδιώξας ζοφώδη σκύλακα, Τρύφων, τῆς οἰκτρᾶς βασιλίδος. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν, τοῦτον ἀφ' ἡμῶν μακρὰν ἀπέλασον.

Τρύφων παναοίδιμε Τρυφῆς τῆς ἐπουρανίου ἀρρήτως δι' ἀρετῆς ἀθλητᾶ, μέτοχος γενόμενος, διὸ κατώκησας, ὅπου ἤχος ἀκούεται τῶν εὐφραينوμένων. Ὅθεν ἰκετεύομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα,

λύτρωσαι πρεσβείαις σου πάντας, τοὺς εἰς σέ προστρέχοντας Μάκαρ, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίροντας.

Ὅτε ξεομένης τῆς σαρκὸς, ἔφερες τοὺς πόνους παμμάκαρ, τὰς ἀντιδόσεις ὄρων, ἔρωτι πτερούμενος τῷ τοῦ Δεσπότη σου, καὶ τῆς θείας ἀκήκοας φωνῆς οὐρανόθεν, δεῦρο τῶν καμάτων σου μισθὸν ἀπόλαβε, χαίρων ἀνεκραύγαζες Σῶτερ, λύτρωσαι κινδύνῳ σοὺς δούλους, καὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ περιστάσεων.

Δέξαι τὴν ἰκέσιον ᾠδὴν τῶν ἐπιτελούντων σου ἤδη τὴν Ἱερὰν Ἑορτὴν, Τρύφων Μάρτυς ἐνδοξε, ἐν κατανύξει ψυχῆς, συμφορῶν δὲ ἀπάλλαξον τὴν πόλιν Βυτίνην, καὶ μακρὰν ἀπέλασον ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ καρπῶν, ζῶα βλαβερά, κάμπας, βρούχους, κατὰ τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν, ἣν παρὰ Θεοῦ Μάρτυς ἀπήλειφας.

Δόξα ἤχος β'.

Σήμερον ὁ λαμπτήρ ὁ διαυγῆς ἐκλάμπει ἐξ ἐώας, σήμερον οἱ ἄνθρωποι τέρπονται, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἀθλοφόρου· ὁ Προστάτης γὰρ αὐτῶν προτέθειται, καὶ τερπνὴν πανδαισίαν χαρίζειται, ὁ σκύλαξ τὴν ἀφιξὶν πέφρικε, καὶ ἡ κόρη τὴν ἴασιν δέχεται ἡμεῖς δὲ μεγαλοφώνως βοῶμεν, πρόφθασον Ἄγιε καὶ νῦν, καὶ τὴν ἴασιν παράσχου τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν Προεόρτιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Ναῶ προσφέρεται ὡς βρέφος, σήμερον ὑπὸ νόμου γίνεται, ὁ Μωσεὶ διδοὺς τὸν νόμον, τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ θεθάμβηνται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. Συμεὼν εὐλαβεῖας πλησθεῖς, καὶ χαρᾶς ἐβόα, νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς, πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γὰρ σε καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
Ἐν Ἐκκλησιαῖς εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Αδελφοὶ οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐκ τοῦ μαθηταῖς.

Μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν.

Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἶδομεν τὸ φῶς. καὶ ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια τοῦ Ἁγίου. ἦχος πλ. δ'.

Αύτρωσαι σοὺς δούλους ἐκ τῶν δεινῶν, Μάρτυς ἀθλοφόρε,
τῶν τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ ῥῦσαι κινδύνων ταῖς σαῖς πρε-
σβείαις Μάκαρ, τοὺς πόθῳ σε καὶ πίστει ἀεὶ γεραίροντας.

Δέξαι τὰς δεήσεις σῶν ἱκετῶν, Τρύφων θεοφόρε, ἐξαιτού-
μενος ἰλασμόν παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ὃν σύ ἐν τῷ σταδίῳ, κηρύξας
παρρησία μόνον ἐπόθησας.

Φύλαττε καὶ σκέπε, πάντας ἡμᾶς, τοὺς τῷ σῷ τεμένει συνελ-
θόντας τῷ ἱερῷ, καὶ ἀγροὺς μας πάντας, φυτάτε, ἀμπελώνας,
ἐκ ζῶων ὀλεθρίων σῶζε καὶ φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων
ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποι-
ναν τοῦ Κόσμου ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Εὐχή τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος, λεγομένη εἰς
• Κήπους, Ἀμπελώνας, καὶ εἰς Χωράφια.

ὄντος μου ἐν Λαμφάκῳ Κώμῃ, καὶ τοὺς χήνας ἐπιμελουμένου
μου καὶ βόσκοντος, ὀργῇ κατῆλθεν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος,
οὐκ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κύκλω πε-
ριχώρους, τουτέστιν ὀργῇ πρὸς πᾶσαν ἀμπελον, χώραν τε,
καὶ κήπον, ἀθρόως τῶν φύλλων καὶ τῶν καρπῶν βριθομένων,
μαραινόμενων, καὶ ἀφανιζόμενων. Ὅρῶν οὖν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος
Τρύφων οὕτω τηκομένους τοὺς καρπούς, καὶ διὰ ταύτην τὴν
αἰτίαν δαπανωμένους τοὺς ἀνθρώπους, τῷ παντελεῖ ἀφανισμῷ
τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τῶν τε χωραφίων, ἀμπελων, κήπων,
καὶ λαχάνων, καὶ παντοίων δένδρων τῷ τοιοῦτῳ ὀλέθρῳ πα-
ραδιδόμενων. διαπονηθεὶς ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεόν
μου, τοῦ γενέσθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία τὰ πρὸς ἀδικίαν καὶ
φθορὰν ὑπάρχοντα τῶν τε κήπων, καὶ χωραφίων, καὶ ἀμπελων,
καὶ παντοίων δένδρων τε, καὶ λαχάνων, καὶ μάλιστα τῶν τὴν
κώμην ἐκείνην οἰκούντων τῆς παρακειμένης λίμνης, καὶ πρὸς
ὑπόκλησιν καὶ πρόσκλησίν μου παραγενομένων. Καὶ δὴ εἰς
προσευχὴν κλίναντός μου τὸ γόνυ, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν
Θεὸν ἐκπετάσαντος· Ὁ εἰσακούων τῶν εἰς αὐτὸν πεποιθῶτων
Θεὸς, αὐτὸς ἐξαπόστειλον ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου Ἁγ-

γελον, τοῦ πατάξαι πᾶν φύλον, καὶ πᾶν γένος κακούργων θηρίων τῶν ἀδικούντων τὴν ἄμπελον, τὴν χώραν τε, καὶ τὸν κήπον τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) καὶ τῶν θηρίων τούτων τὰ ὀνόματα σαφῶς ἐπιστάμενος, ἔνθεν ἐρῶ. Κάμπη, Σκώληξ Σκωληκοκάμπη, Σκάνθαρος, Βρούχος, Ἀκρίς. Ἀπίμαλος, Καλιγάρης, Μακρόπους, Μύρμηξ, Φθειρα, Ῥηγίτης, Ψυλλίτης, Καυσοκόπος, Ἐρυσίθη, Κοχλοῖ, Ψαλίτης, καὶ εἴτι ἄλλο προσφυσῶν καὶ μαραιῶν τὸν καρπὸν τῆς σταφυλῆς καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν καὶ λαχάνων οὐμὴν δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ ὄρκω ταῦτα ἐδέσμουν, τοῦ μηκέτι τοὺς τόπους τῶν ἐμὲ προσκαλουμένων ἐπιβαίνειν τούτους καὶ διατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν ὁ δὲ ὄρκος τοιοῦτος ἐστίν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων πολυομμάτων Χερουβιμ, καὶ τῶν ἑξαπτερύγων Σεραφεϊμ τῶν ἵπταμένων κύκλω τοῦ Θρόνου, καὶ κραζόντων τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ πάσης δυνάμεως, καὶ τῶν μυρίων μυριάδων, καὶ χιλίων χιλιάδων, τῶν φόβῳ πολλῶ ἵσταμένων κατενώπιον τῆς δόξης Κυρίου μὴ ἀδικήσητε τὴν ἄμπελον, μήτε τὴν χώραν, μήτε τὸν κήπον, τῶν δένδρων τε καὶ λαχάνων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) ἀλλὰ ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἔχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεὸς τὴν καθημερινὴν τροφήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ τιμίου Σώματος, καὶ Αἵματος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, δι' οὗ καὶ ἡ σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν, καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ μέλλομεν ἀποθνήσκειν μὴ ἀδικήσητε μήτε τὴν χώραν, μήτε τὴν ἄμπελον, μήτε τὸν κήπον, μήτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε καὶ ἄκαρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀ-

δικήσητε, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ καὶ τόπου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος)· εἰδὲ παρακούσητέ μου, καὶ παραβῆτε τὸν ὄρκον ὃν ὤρκισα ὑμᾶς, οὐκ ἔχετε πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἐλάχιστον Τρύφωνα, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τὸν ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. διὸ καθὼς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα· εἰδὲ μὴ ἀκούσητέ μου, ἵκετεύειν μέλλω τὸν φιλόνητον Θεὸν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν Ἀγγελον αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων, καὶ σιδήρῳ καὶ μολύβδῳ δῆσει ὑμᾶς, καὶ ἀποκτενεῖ, ἀνθ' ὧν τοὺς ὄρκους καὶ τὴν προσευχὴν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἠθετήσατε Τρύφωνος· ἀλλὰ καὶ οἱ στρουθοὶ πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς καταφάγωσιν ὑμᾶς. Ἐπι ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ μεγάλου ὀνόματος, τοῦ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, καὶ μὴ βαστάσης, ἀλλὰ διαρραγείσης, ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός· ἐξέλθετε τῶν καθ' ἡμᾶς εἰς οὓς προεῖπον ὑμῖν τόπους ἀβάτους, καὶ ἀνύδρους, καὶ ἀκάρπους· ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ τόπου, καὶ περιορισμοῦ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν καμὲ προσκαλουμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν, καὶ ἀντίληψιν, καὶ σώτηριαν ἵνα καὶ ἐν τούτοις δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ αἱ προσευχαί, καὶ αἱ αἰτήσεις τοῦ ταπεινοῦ Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν· ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα, καὶ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκῳ σου οἰκονομία εὐλογήσας τὴν Βηθλεέμ, καὶ τὴν Γεθσημανῆ, καὶ πρῶην τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὡς καὶ εὐλογηθεὶς Ἰσραὴλ μετωνομάσθη, ὁ καὶ

τὸν οἶκον Δαβὶδ' εὐλογήσας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ κτῆμα τοῦτο,
καὶ ποιήσον αὐτὸ ἐπ' εὐλογίαις καρποφορεῖν πρεσβείαις τῆς Πα-
ναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἐπιπαρθένου Μαρίας,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, τοῦ τιμίου ἐνδόξου
Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἁγίων ἐν-
δόξων, καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Τρυφῶνος,
Εὐσταθίου, καὶ Ἰουλιανοῦ, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε) καὶ πάντων σου
τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ
τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

